

D'acord amb l'article A de la part III de la Carta, el Principat d'Andorra declara que es considera vinculat pels articles i els apartats següents de la part II de la Carta:

Article 1. Dret al treball (apartats 1-4, íntegrament)

Article 2. Dret a unes condicions de treball equitables (apartats 1-7, íntegrament)

Article 3. Dret a la seguretat i a la higiene en el treball (apartats 1-4, íntegrament)

Article 4. Dret a una remuneració equitable (apartats 1-5, íntegrament)

Article 5. Dret sindical (íntegrament)

Article 7. Dret dels infants i dels adolescents a la protecció (apartats 1-10, íntegrament)

Article 8. Dret de les treballadores a la protecció de la maternitat (apartats 1-5, íntegrament)

Article 9. Dret a l'orientació professional (íntegrament)

Article 10. Dret a la formació professional (apartats 1-5, íntegrament)

Article 11. Dret a la protecció de la salut (apartats 1-3, íntegrament)

Article 12. Dret a la seguretat social (apartats 1-4, íntegrament)

Article 13. Dret a l'assistència social i mèdica (apartats 1-4, íntegrament)

Article 14. Dret a beneficiar-se dels serveis socials (apartats 1-2, íntegrament)

Article 15. Dret de les persones discapacitades a l'autonomia, a la integració social i a la participació en la vida de la comunitat (apartats 1-3, íntegrament)

Article 17. Dret dels infants i dels adolescents a una protecció social, jurídica i econòmica (apartats 1-2, íntegrament)

Article 18. Dret a l'exercici d'una activitat lucrativa al territori de les altres Parts (apartat 4)

Article 19. Dret dels treballadors migrants i de les seves famílies a la protecció i a l'assistència (apartats 1, 3, 5, 7, 9, 11, 12)

Article 20. Dret a la igualtat d'oportunitats i de tractament en matèria d'ocupació i de professió, sense discriminació per raó de sexe (íntegrament)

Article 23. Dret de la gent gran a una protecció social (íntegrament)

Article 26. Dret a la dignitat en el treball (apartats 1-2, íntegrament)

Article 30. Dret a la protecció contra la pobresa i l'exclusió social (íntegrament)

Article 31. Dret a l'habitatge (apartats 1-2)

Proposta d'aprovació de l'adhesió a l'Organització Internacional de la Francofonia

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 de juny del 2004 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de l'adhesió a l'Organització Internacional de la Francofonia

A partir de la segona meitat del segle XX comencen a aparèixer i a constituir-se diversos moviments associatius i es duen a terme conferències que tenen principalment dos elements en comú, la utilització de la llengua francesa com a punt d'unió entre persones, associacions, entitats i governs de països diferents i el desig de cooperar en el desenvolupament dels països menys afavorits. Aquests moviments associatius condueixen en primer lloc a la conferència de Niamey l'any 1970, on es constitueix el primer organisme intergovernamental de la francofonia, l'Agència de Cooperació Cultural i Tècnica, i posteriorment, a la cimera de París l'any 1986, primera cimera de caps d'Estat i de Govern de països on es reuneixen representants de 41 estats francòfons. L'any 1987 se celebra la segona cimera al Quebec, i s'estableix la periodicitat bianual de les cimeres. Finalment l'any 1996 s'adoptà la Carta de la Francofonia com a estatut de l'Organització Internacional de la Francofonia (OIF), tot i que aquest organisme no s'institucionalitza fins a l'any 1998.

L'Organització Internacional de la Francofonia engloba, sobre la base de la llengua francesa com a punt de partida, el conjunt d'actes que tenen com a finalitat la promoció de la multiculturalitat i els drets humans, emfatitzant les polítiques de desenvolupament. Els seus objectius principals són la cooperació internacional en els àmbits de l'educació, l'economia, el desenvolupament i la diversitat cultural, així com la consolidació i la promoció de la democràcia, els drets humans i el medi ambient.

Actualment l'OIF compta amb 56 estats membres entre membres de ple dret, membres associats i observadors.

El text de la Carta, que consta de 21 articles, 7 annexos i 1 disposició que modifica procediments administratius interns, defineix el marc d'actuació, els valors de l'OIF i la seva estructura. Entre els òrgans i les instàncies que la componen en destaquen els següents:

La Cimera de caps d'Estat i de Govern, que es reuneix cada dos anys per tal de definir les orientacions de l'organització i adoptar les resolucions necessàries per aconseguir els objectius establerts a la Carta.

La Conferència Ministerial, integrada pels ministres encarregats dels afers exteriors o de la francofonia, que es reuneix cada any per tal de preparar les cimeres i executar les decisions que se'n deriven.

El Consell Permanent de la Francofonia, format pels representants personals dels caps d'Estat o de Govern, que es reuneix dos cops a l'any i disposa de tres comissions: política, econòmica i de cooperació.

La Secretaria General, dirigida per la figura del secretari general que, a banda de les funcions típicament administratives, té també funcions polítiques com a portaveu i representant oficial de l'OIF.

L'Assemblea Internacional de Parlamentaris de Llengua Francesa, a la qual pertany el Consell General del Principat d'Andorra.

Els operadors directes: Agència Intergovernamental de la Francofonia, TV5, Agència Universitària de la Francofonia, i la Universitat Senghor d'Alexandria.

El Principat d'Andorra ha compartit i comparteix amb la República Francesa importants vincles que s'han anat desenvolupant al llarg de la història, i la participació als treballs de la francofonia permetria ampliar aquesta relació d'amistat privilegiada al conjunt de països membres de l'OIF, repartits per Europa, Amèrica, Àfrica, Àsia i Oceania. L'adhesió a aquest organisme, a més, permetria en gran mesura canalitzar part de l'ajut que Andorra destina a la cooperació internacional.

Andorra presentarà la seva candidatura durant la Cimera de caps d'Estat de la francofonia, que tindrà lloc a Ouagadougou, Burkina Faso, el 26 i 27 de novembre del 2004, i n'esdevindrà membre associat, pas previ necessari per esdevenir membre de ple dret. No obstant això, el canvi d'estatut de membre associat a membre de ple dret no és automàtic ja que s'han de fer patents els progressos i avenços que reflecteixen el compromís creixent del Principat d'Andorra dins la cooperació francòfona. Serà, doncs, a partir d'aquesta constatació que el Principat d'Andorra podrà participar amb plenitud de drets dins els òrgans, instàncies i institucions en general que conformen l'Organització Internacional de la Francofonia.

Tenint en compte les consideracions exposades,

S'aprova

L'adhesió d'Andorra a l'Organització Internacional de la Francofonia mitjançant l'acceptació de la Carta de la Francofonia adoptada el 15 de novembre de 1997 a Hanoi (Vietnam).

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data en què el Principat d'Andorra esdevindrà membre de l'Organització Internacional de la Francofonia.

Casa de la Vall, 30 de juny del 2004

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

La Carta de la Francofonia

VII Conferència dels caps d'Estat i de Govern dels països que comparteixen la llengua francesa Hanoi (Vietnam), 15 de novembre de 1997

Prèambul

Al començament del segle XXI, el món experimenta uns canvis polítics, econòmics, tecnològics i culturals profunds. Per poder mantenir la seva presència en el món i la seva utilitat, la Francofonia s'ha d'adaptar a aquesta mutació històrica.

Quan, a Cotonou, els caps d'Estat i de Govern van adoptar un projecte francòfon per als temps actuals i per al proper segle, van orientar la Francofonia vers el futur, sense renegar, però, del passat, que constitueix la base sobre la qual es construirà una nova Francofonia. Aquesta història, gràcies a la qual existeix i es desenvolupa el món que comparteix la llengua francesa, la devem als nombrosos homes i dones militants incansables de la causa francòfona; la devem a les múltiples organitzacions privades i públiques que des de fa nombroses dècades treballen a favor de la projecció de la llengua francesa i el diàleg de les cultures; la devem a l'Agència de Cooperació Cultural i Tècnica, l'única organització intergovernamental de la Francofonia que, de 1970 ençà, condueix una acció multilateral original. Aquest és el motiu pel qual esdevé l'Agència de la Francofonia.

A Cotonou, el desembre de 1995, havia arribat el moment de donar a la Francofonia la seva plena dimensió política. El mateix context mundial ho reclamava, el mateix progrés tecnològic ho sol·licitava. El desenvolupament de la democràcia a tots els països ho feia indispensable, la solidaritat entre els pobles francòfons ho exigia. El desenvolupament i l'expansió econòmica dels països francòfons són els que permetran que la Francofonia s'imposi en el món. Els objectius que persegueix el projecte francòfon ho haurien de permetre.

Per això, a Cotonou, els caps d'Estat i de Govern van decidir que elegrien, el

1997 a Hanoi, un secretari general que fos la pedra angular del sistema institucional francòfon. Per això, però, també calia donar a aquest marc institucional el suport jurídic que manca a les instàncies que sorgeixen de les cimeres. La Carta de l'Agència, que esdevé la Carta de la Francofonia, aporta, segons el desig dels caps d'Estat i de Govern, aquesta base legal. Cal revisar, doncs, la Carta per tal que l'ideal francòfon es perpetui, com també l'ideal de la llibertat i els drets humans, el de la justícia i la solidaritat i el de la democràcia, el desenvolupament i el progrés.

Títol I. Dels objectius

Article 1

Objectius

Conscient dels lligams que crea entre els seus membres el fet de compartir la llengua francesa i amb el desig d'utilitzar-los al servei de la pau, la cooperació i el desenvolupament, l'objectiu de la Francofonia consisteix en ajudar a instaurar i desenvolupar la democràcia, a prevenir els conflictes i donar suport a l'estat de dret i els drets humans, a intensificar el diàleg entre les cultures i civilitzacions, a apropar els pobles gràcies al reconeixement mutu i a reforçar la seva solidaritat mitjançant accions de cooperació multilateral amb vista a afavorir l'expansió de les seves economies.

La Francofonia respecta la sobirania dels estats, les seves llengües i les seves cultures. Observa la més estricta neutralitat en qüestions de política interior.

Les institucions d'aquesta Carta, en relació amb les seves atribucions, contribueixen a realitzar aquests objectius i respectar aquests principis.

L'Agència de Cooperació Cultural i Tècnica, creada pel Conveni de Niamey del 20 de març de 1979, és l'Agència de la Francofonia.

La seva Carta, esmenada tal com se segueix, constitueix el suport jurídic de les instàncies i els òrgans de la Conferència dels caps d'Estat i de Govern dels països que comparteixen la llengua francesa. És la Carta de la Francofonia.

Títol II. De l'organització institucional

Article 2

De les institucions i els operadors

Les institucions de la Francofonia són les següents:

Les instàncies de la Francofonia:
La Conferència dels Caps d'Estat i de Govern dels Països que Comparteixen la Llengua Francesa, d'ara endavant la "Cimera";
La Conferència Ministerial de la Francofonia, d'ara endavant la "Conferència Ministerial";
El Consell Permanent de la Francofonia, d'ara endavant el "Consell Permanent", presidit pel secretari general de la Francofonia;

La Secretaria General de la Francofonia.

L'Agència de la Francofonia és l'única organització intergovernamental de la Francofonia. És el principal operador dels programes que decideix la Cimera.

L'Assemblea Internacional dels Parlamentaris de Llengua Francesa (AIPLF), que és l'assemblea consultiva de la Francofonia.

Els operadors directes i reconeguts per la Cimera, la llista dels quals figura a l'annex, que contribueixen, en els àmbits en què són competents, als objectius de la Francofonia com els defineix aquesta Carta.

Article 3

De la Cimera

La Cimera, instància suprema de la Francofonia, es reuneix cada dos anys.

La presideix el cap d'Estat o de Govern del país que acull la Cimera fins la propera Cimera.

Defineix les orientacions de la Francofonia a fi d'assegurar-ne la projecció en el món i complir-ne els objectius.

Adopta totes les resolucions que considera necessàries per al bon funcionament i la projecció de la Francofonia.

Elegeix el secretari general de la Francofonia, de conformitat amb el que estableix l'article 6 d'aquesta Carta.

El secretari general informa la Cimera de l'execució del seu mandat, tant en el camp de la política com en el de la cooperació multilateral francòfona.

La presència a la Cimera del secretari general, l'administrador general i els altres operadors directes i reconeguts per les instàncies es tracta a l'annex 3.

Article 4

De la Conferència Ministerial

La Conferència Ministerial està formada per tots els membres de la Cimera. Cada membre és representat pel ministre d'Afers Exteriors o pel ministre responsable de la Francofonia, o pel seu delegat. El secretari general de la Francofonia ocupa un escó en la Conferència Ministerial sense prendre part, però, en la votació.

La Conferència Ministerial es reuneix com a Conferència de Cimera o Conferència General de l'Agència.

La Conferència Ministerial prepara la Cimera. Vetlla per tal que s'executin les decisions adoptades per la Cimera i pren totes les iniciatives que en resulten. Adopta els informes financers i examina les previsions pressupostàries de l'Agència i dels operadors directes reconeguts per les Cimeres, i també els grans eixos de l'acció multilateral francòfona.

La Conferència Ministerial es pronuncia en relació amb l'afectació i l'execució del Fons Multilateral Únic (FMU) al qual fan referència els articles 5 i 8.

La Conferència Ministerial nomena el censor de comptes del Fons Multilateral Únic. Si un estat membre o un govern participant ho sol·licita, la Conferència Ministerial demana al secretari general que porti tota la informació relativa a la utilització del Fons.

La Conferència Ministerial defineix les condicions en què es designen els censors de comptes dels operadors, i també les condicions de control de la utilització dels fons d'aquests operadors; també defineix les condicions segons les quals els censors de comptes dels operadors han de cooperar amb el censor del Fons Multilateral Únic (FMU).

Quan actua com a Conferència General, la Conferència Ministerial nomena l'administrador general de l'Agència de

la Francofonia a proposta del secretari general.

Quan actua com a Conferència General, la Conferència Ministerial pot decidir traslladar la seu de l'Agència.

La Conferència Ministerial recomana a la Cimera l'admissió de nous membres i de nous membres associats, i també la naturalesa dels seus drets i obligacions.

Les modalitats de funcionament de la Conferència Ministerial són l'objecte de l'annex 4 d'aquesta Carta.

Article 5

Del Consell Permanent de la Francofonia

El Consell Permanent és la instància que s'encarrega de la preparació i el seguiment de la Cimera, sota l'autoritat de la Conferència Ministerial.

El Consell Permanent està format pels representants personals degudament acreditats pels caps d'Estat o de Govern membres de la Cimera.

Els representants personals són els únics habilitats per ocupar un escó, llevat de situació excepcional. En aquest cas, n'han d'informar el president del Consell Permanent.

El Consell Permanent és presidit pel secretari general de la Francofonia. Es pronuncia sobre les seves propostes i li dóna suport en l'exercici de les seves funcions.

El Consell Permanent de la Francofonia té per missions:

vetllar perquè s'executin les decisions que pren la Conferència Ministerial;
prendre les decisions relatives a l'afectació del Fons Multilateral Únic (FMU) i examinar-ne l'execució;
examinar i adoptar l'ordre del dia provisional de les reunions de la Conferència Ministerial;
exercir el seu paper de dinamitzador, coordinador i àrbitre, tant en els àmbits polític i econòmic com pel que fa a la cooperació. Per això, disposa de tres comissions: política, econòmica i de cooperació. Presideix aquestes comissions un representant d'un estat o d'un govern membre que designa el Consell Permanent de la Francofonia, a proposta de la comissió;

examinar i aprovar els projectes; avaluar els programes dels operadors; exercir qualsevol altra funció que li confii la Conferència Ministerial.

En cas de necessitat, el secretari general reuneix el Consell Permanent de la manera en què ha estat constituït per la Cimera.

Les modalitats de funcionament del Consell Permanent s'especifiquen a l'annex 5.

Article 6

De la Secretaria General

Es crea una Secretaria General de la Francofonia.

La Secretaria General queda sota l'autoritat del secretari general.

El secretari general de la Francofonia és elegit per un mandat de quatre anys, pels caps d'Estat i de Govern. El seu mandat pot ser renovat. Queda sota l'autoritat de les instàncies de la Francofonia, és a dir la Cimera, la Conferència Ministerial i el Consell Permanent de la Francofonia.

És el més alt responsable de l'Agència de la Francofonia.

És el responsable de la Secretaria de totes les instàncies de la Francofonia, a les sessions de les quals assisteix.

És el president executiu del Consell Permanent i en prepara l'ordre del dia. No participa en el vot. Vetlla per l'aplicació de les mesures adoptades, i n'informa.

L'estatut del secretari general té caràcter internacional. El secretari general no demana ni rep instruccions ni emoluments, de cap govern ni de cap autoritat exterior.

El secretari general signa els acords internacionals. En principi, delega aquesta funció a l'administrador general pel que fa als acords de cooperació en els àmbits que són competència de l'Agència. En cas d'impediment, el president de la Conferència Ministerial exerceix aquesta atribució per als acords internacionals altres que els de cooperació.

Article 7

De les funcions polítiques del secretari general

El secretari general és el portaveu polític i el representant oficial de la Francofonia a nivell internacional. Exerceix les seves prerrogatives respectant les del president en exercici de la Cimera i les del president de la Conferència Ministerial.

En cas d'urgència, el secretari general sotmet al Consell Permanent i, depenent de la gravetat dels esdeveniments, al president de la Conferència Ministerial, les situacions de crisi o de conflicte en les quals alguns membres poden estar o estan implicats. Proposa les mesures específiques per prevenir aquestes situacions, eventualment en col·laboració amb d'altres organitzacions internacionals.

Les instàncies de la Francofonia donen al secretari general delegacions generals de poders que resulten del seu estatut i que estan vinculades a les exigències de la seva funció. En especial, el secretari general decideix enviar missions d'exploració. Proposa al Consell Permanent de la Francofonia (CPF) l'enviament de missions d'observació d'eleccions i emet un informe sobre aquesta qüestió.

El secretari general presenta un informe a la Cimera sobre l'execució del seu mandat, de conformitat amb el que estableix l'article 3.

Article 8

De les funcions del secretari general en matèria de cooperació

De conformitat amb les orientacions de la Cimera, el secretari general proposa a les instàncies els eixos prioritaris de l'acció francòfona multilateral. Ho fa d'acord amb l'administrador general de l'Agència i amb els operadors directes i reconeguts.

Proposa el repartiment del Fons Multilateral Únic i n'ordena les decisions presupostàries i financeres que en resulten. Les transmet a l'administrador general, al qual es fa referència a l'article 16.

El secretari general és el responsable d'impulsar la cooperació multilateral francòfona que finança el FMU.

A aquests efectes, el secretari general avalua l'acció de cooperació intergovernamental francòfona sota la forma que

s'ha adoptat. Vetlla per l'harmonització dels programes i de les accions del conjunt dels operadors. Per això, presideix un Consell de Cooperació que reuneix l'Agència i els operadors directes reconeguts per la Cimera. Exerceix aquestes funcions amb imparcialitat, objectivitat, i equitat.

El secretari general ha de presentar a la Cimera un informe relatiu a l'execució del seu mandat, de conformitat amb el que estableix l'article 3.

Article 9

Del funcionament de la Secretaria General

El secretari general és responsable de l'administració i del pressupost de la Secretaria General. Nomena el personal del seu gabinet i designa el personal dels seus serveis. La gestió, fins i tot la d'ordre presupostari del personal del gabinet, queda sota l'autoritat del secretari general.

Els serveis de la Secretaria General es componen d'agents que poden provenir de personal ja en servei a l'Agència, de personal cedit pels estats membres o d'altre personal que l'Agència contracta a petició del secretari general. L'Estatut i el reglament del personal de l'Agència s'aplica a la totalitat d'aquests agents. La seva situació administrativa i pressupostària és seguida i administrada per l'Agència.

Article 10

De l'Agència de la Francofonia

L'Agència de la Francofonia és l'operador principal dels programes de cooperació cultural, científica, tècnica, econòmica i jurídica decidits per la Cimera. També és la seu jurídica de la Secretaria General i li serveix de suport administratiu.

L'Agència du a terme tota mena de tasques d'estudi, d'informació, de coordinació i d'acció. Està facultada per realitzar tots els actes necessaris per a la consecució dels seus objectius.

Contribueix a desenvolupar la llengua francesa i a promoure llengües i cultures associades. Fomenta el coneixement mutu entre els pobles i la Francofonia i afavoreix el diàleg entre cultures i civilitzacions. En aquest sentit, és un espai d'intercanvi i de concertació.

Dóna suport a les polítiques d'educació, ensenyament i formació tècnica i professional dels estats membres. Afavoreix l'ús de les noves tecnologies de comunicació per a finalitats de desenvolupament, en especial pel que fa a la formació a distància. Dóna suport als estats membres en els seus esforços per construir i aprofundir l'estat de dret i la democràcia. Desenvolupa els seus programes en un marc multilateral, amb vista al desenvolupament, el progrés i l'expansió econòmica.

Per assolir els seus objectius, realitza les funcions que s'enumeren a l'annex 1.

L'Agència col·labora amb les diverses organitzacions internacionals i regionals sobre la base dels principis i les formes de cooperació multilateral reconeguts.

La dirigeix un administrador general.

Pot rebre donatius, llegats i subvencions dels governs, de les institucions públiques o privades o de particulars.

Article 11

Dels estats membres i els governs participants

Els estats part en el Conveni de Niamey són membres de l'Agència.

L'estat que no ha esdevingut part en el Conveni, en les condicions que s'estableixen en els articles 4 i 5 d'aquest Conveni, pot esdevenir membre de l'Agència sempre que hagi estat admès a participar a la Cimera i que la Conferència Ministerial, que actua com a Conferència General de l'Agència, l'hagi acceptat com a membre.

En el ple respecte de la sobirania i de la competència internacional dels estats membres, qualsevol govern pot ser admès com a govern participant en les institucions, les activitats i els programes de l'Agència, sens perjudici de l'aprovació de l'estat membre del qual depèn el territori en què el govern participant interessat exerceix la seva autoritat, i segons les modalitats convingudes entre aquest govern i el de l'estat membre.

Qualsevol govern membre de l'Agència es pot retirar si denuncia el Conveni de Niamey en les condicions que estableix l'article 9 del dit Conveni.

De la mateixa manera, qualsevol membre es pot retirar de l'Agència si n'informa el govern del país que ha aco-

llit la Conferència constitutiva o el govern del país en què s'ha fixat la seu de l'Agència, com a mínim sis mesos abans de la reunió de la Conferència General més propera. La retirada pren efecte transcorreguts sis mesos des d'aquesta notificació.

No obstant això, el membre interessat ha de pagar obligatòriament l'import total de les contribucions de què és deutor.

Article 12

Dels membres associats

Qualsevol govern d'un estat que no sigui part al Conveni pot, si en fa la demanda, ser admès per la Conferència General en qualitat de membre associat.

L'estat que desitgi associar-se a unes activitats determinades de l'Agència pot concloure amb l'Agència un acord en el qual es fixin les modalitats de la seva participació a aquestes activitats.

La naturalesa i l'abast dels drets i de les obligacions dels membres associats es determinen per aquesta Carta i els textos que adopta la Cimera.

Article 13

De la seu

La seu de l'Agència es fixa a París. Es pot traslladar en les condicions que estableix l'article 4.

Es considera que l'Agència queda dissolta i liquidada:

si totes les parts en el Conveni, llevat d'una, l'han denunciada;

si la Conferència General pren la decisió de dissoldre l'Agència i, de resultes d'això, només es considera que l'Agència existeix als efectes de ser liquidada.

En cas de dissolució de l'Agència, els seus negocis són liquidats per uns liquidadors designats de conformitat amb l'article 14. Els liquidadors realitzen l'actiu de l'Agència i n'extingeixen el passiu. El saldo actiu o passiu es prorratja de conformitat amb les cotitzacions respectives.

Article 14

De la Conferència General

La Conferència General està formada per tots els membres de l'Agència. La Conferència General orienta l'activitat de l'Agència i n'aprova el programa de tre-

ball i d'organització tal com el presenta l'administrador general.

Nomena l'administrador general a proposta del secretari general i examina el seu projecte de contracte.

Crea qualsevol òrgan subsidiari que sigui necessari per al bon funcionament de l'Agència.

Controla la política financera, examina i aprova la liquidació definitiva dels comptes, el pressupost i el reglament financer. Fixa els barems de les contribucions estatutàries i nomena el censor de comptes. Nomena els liquidadors. Pren totes les mesures pròpies per dur a terme els objectius de l'Agència.

Es pronuncia sobre l'admissió de nous membres a l'Agència, en aplicació de l'article 11.

Les modalitats de funcionament de la Conferència General es fixen a l'annex 6.

Article 15

Del Consell d'Administració

El Consell Permanent de la Francofonia és el Consell d'Administració de l'Agència. En aquesta qualitat, el constitueixen, per derogació de l'article 5, els representants personals degudament acreditats dels caps d'Estat o de Govern membres de l'Agència.

El president proposa l'ordre del dia.

El Consell d'Administració és l'òrgan executiu de la Conferència General. Li informa del funcionament de l'Agència, del desenvolupament dels seus programes i del resultat de les seves missions, i també de la utilització dels seus recursos pressupostaris, de conformitat amb les decisions de la Conferència General.

Pren totes les decisions útils per al bon funcionament de l'Agència i té com a funcions principals:

vetllar per l'execució de les decisions que pren la Conferència General i per la conducció de l'activitat de l'Agència, de conformitat amb aquestes decisions; estudiar el programa de treball de l'Agència i fer-ne les recomanacions apropiades a la Conferència General; examinar els informes financers i les previsions pressupostàries de l'Agència; donar a conèixer a la Conferència General les orientacions de les polítiques

generals de l'Agència i la seva política financera.

Nomena el controlador financer de l'Agència.

Pren totes les decisions útils per al bon funcionament de l'Agència.

Crea, en el seu si, una comissió de programes i una comissió administrativa i financera.

Les modalitats de reunió, com també els procediments de treball i d'adopció de les decisions del Consell i de les seves comissions s'estableixen a l'annex 7.

Article 16

De l'administrador general, el seu estatut i les seves funcions

De conformitat amb el que disposen els articles 4 i 10, l'Administració General de l'Agència es troba sota l'autoritat d'un administrador general.

L'administrador general és nomenat, per una durada de quatre anys i a proposta del secretari general, per la Conferència Ministerial que actua com a Conferència General. El seu mandat pot ser renovat.

L'estatut de l'administrador general i del personal té un caràcter internacional. No poden rebre ni sol·licitar instruccions ni emoluments de cap govern ni de cap autoritat exterior. S'abstenen de tota mena d'actes la naturalesa dels quals compromet el seu estatut de funcionari internacional.

L'administrador general proposa al Consell d'Administració els programes de l'Agència com a operador principal de la Cimera, i és el responsable de la seva execució. Prepara els informes pressupostaris i els informes financers de l'Agència, que presenta per a aprovació de les instàncies.

L'administrador general participa de ple dret, amb veu però sense vot, als treballs de la Conferència General i del Consell d'Administració de l'Agència. Prepara les decisions, n'assegura l'execució i n'informa a les instàncies.

L'administrador general assumeix la responsabilitat, la direcció i la gestió del personal administratiu i tècnic necessari per al funcionament de l'Agència. Per això, nomena i gestiona el personal de

l'Agència, de conformitat amb el pla d'organització aprovat per la Conferència General, alhora que respecta el reglament financer; l'estatut del personal està sotmès a l'aprovació de la Conferència General. En el moment d'atribuir els llocs de treball, es té en compte la composició geogràfica de l'Agència.

Sota l'autoritat del Consell Permanent i del seu president, l'administrador general prepara la Conferència de les Organitzacions Internacionals no Governamentals (OING).

L'administrador general també s'encarrega de l'organització i del seguiment de les conferències ministerials sectorials decidides per la Cimera i confiades a l'Agència.

L'administrador general vetlla per tal que s'executin les ordres de pagament del secretari general que estableix l'article 8.

Cada estat o govern designa un corresponent nacional o una comissió nacional com a interlocutor de l'administrador general.

Article 17

De les oficines regionals i d'enllaç

Les oficines de l'Agència de la Francofonia amb vocació política (Brussel·les, Ginebra i Nova York) depenen de la Secretaria General, i la resta d'oficines de l'Administració General.

La Conferència Ministerial pot crear noves oficines a les diverses regions geogràfiques representades en el si de l'Agència i prop d'institucions internacionals. Decideix el lloc, la composició, les funcions i el mode de finançament d'aquestes oficines i també, segons la seva missió, la dependència, de cada una d'elles, de la Secretaria General o de l'Administració General.

La Conferència Ministerial vetlla per l'harmonització de les implantacions dels operadors.

Títol III. Disposicions diverses

Article 18

De la Conferència de les Organitzacions Internacionals no Governamentals

Cada dos anys, el secretari general de la Francofonia convoca una Conferència de les Organitzacions Internacionals no Governamentals, de conformitat amb les condicions, els principis i les modalitats que defineixen les directrius adoptades per la Conferència Ministerial, a proposta del Consell Permanent.

Confia la preparació d'aquesta Conferència a l'administrador general.

Aquesta Conferència té per missió:

informar les organitzacions internacionals no governamentals francòfones de les orientacions i la programació decidides per la Cimera; identificar les organitzacions que són susceptibles d'aportar una contribució concreta i eficaç a la implementació dels programes de la Francofonia; fer consultes per tal d'obtenir opinions i suggeriments relatius a les grans línies de la programació; afavorir la cooperació entre les organitzacions que tenen interessos comuns.

Un comitè de seguiment, sorgit de la Conferència de les Organitzacions Internacionals no Governamentals i format per un màxim de cinc representants, té per missió assegurar el contacte amb el secretari general o l'administrador general, segons les seves competències, durant l'interval de les reunions de la Conferència.

Article 19

De la llengua de treball

El francès és la llengua de treball de totes les institucions de la Francofonia, de l'Agència i de tots els seus òrgans.

Article 20

De la interpretació de la Carta

La Conferència Ministerial, que actua com a Conferència General de l'Agència, pren totes les decisions relatives a la in-

interpretació d'aquesta Carta, de conformitat amb el que estableix l'article 4.

Article 21

De la revisió de la Carta i els seus annexos

La Conferència Ministerial, que actua com a Conferència General, té la competència per esmenar aquesta Carta i els seus annexos, que en formen part integrant.

El govern de l'estat que exerceix la presidència de la Cimera, o el que acull la Conferència constitutiva, o el del territori en què es troba la seu de l'Agència, notifica a tots els membres i al secretari general qualsevol revisió que es faci a aquesta Carta.

Annexos a la Carta de la Francofonia

Annex 1

(vegeu article 10)

Les funcions de l'agència

L'Agència du a terme tasques d'estudi, informació, coordinació i acció. Està habilitada per realitzar qualsevol acte necessari per assolir els objectius següents:

- a) afavorir el desenvolupament de la llengua francesa i de les cultures que la utilitzen, en relació amb la promoció de les llengües i les cultures associades dels estats membres;
- b) recolzar l'estatut de la llengua francesa en les organitzacions internacionals i les conferències mundials;
- c) recolzar els esforços dels estats membres i del secretari general amb vista a la consolidació de l'estat de dret i de la democràcia, i de la promoció dels drets humans;
- d) fer periòdicament i difondre inventaris relatius als recursos del món francòfon en tots els camps de la seva competència;
- e) proposar, sempre que sigui necessari, la posada en comú d'una part dels mitjans intel·lectuals, tècnics i financers dels seus membres per dur a

terme programes de desenvolupament que siguin útils al conjunt dels seus membres o a alguns d'ells;

f) valorar la informació, mitjançant la utilització de les tecnologies modernes de comunicació;

g) contribuir al desenvolupament de l'educació de base, de la formació a distància i la formació tècnica i professional en els estats membres;

h) contribuir a crear instruments comuns en matèria d'ensenyament superior, de recerca científica i tècnica, i de valoració de la investigació, en suport al desenvolupament;

i) afavorir el desenvolupament econòmic dels estats membres mitjançant la realització d'aquests objectius;

j) servir de lloc permanent de trobades i d'intercanvis entre els especialistes de les diverses matèries i els responsables nacionals dels grans sectors de l'activitat econòmica, educativa, cultural, científica i tècnica;

k) promoure o afavorir la concertació de tots els estats membres i la concentració d'esforços i de mitjans, en especial en els sectors capdavanters de la investigació, la tecnologia, l'energia, el medi ambient, l'agricultura, l'educació, la formació i la comunicació, i també en l'estudi dels problemes de desenvolupament;

l) promoure el coneixement mutu entre els estats membres;

m) facilitar als governs el ple accés a les fonts de cooperació bilaterals i internacionals i, si escau, realitzar programes específics d'assistència multilateral;

n) mantenir relacions estretes amb les organitzacions internacionals, les OING i les associacions multilaterals francòfones que treballen en el camp de competència de l'Agència, per tal de rendibilitzar totes les iniciatives i fer que l'acció comuna sigui coherent;

o) exercir qualsevol altra funció que figuri en els objectius de l'Agència i pugui ser-li encomanada per la Cimera, la Conferència Ministerial o el Consell Permanent de la Francofonia.

La competència general atribuïda a l'Agència en matèria de cooperació s'exerceix sens perjudici dels mandats particulars que la Cimera confia a operadors especialitzats directes i reconeguts.

Annex 2

(vegeu article 2)

A. Els operadors directes i reconeguts per la cimera

Els operadors directes i reconeguts per la Cimera són:

l'Associació d'Universitats de parla parcialment o totalment francesa/Universitat de les Xarxes d'Expressió Francesa (Aupelf-Uref);
TV5, la televisió internacional francòfona;
l'Associació Internacional dels Alcaldes i Responsables de les Capitals i de les Metròpolis parcialment o totalment francòfones (AIMF).

B. L'AIPLF

L'Assemblea Internacional de Parlamentaris de Llengua Francesa (AIPLF) és l'Assemblea Consultiva de la Francofonia.

En aplicació de la resolució de la Cimera de Maurici, la consulta i la informació recíproques es fan mitjançant:

la transmissió recíproca de les informacions, les decisions, els informes i altres documents de l'AIPLF, de les Cimeres i de qualsevol altra instància de la Francofonia;
la participació de representants de l'AIPLF, quan es tracten temes precisos, als treballs de les Cimeres, de la CMF i del CPF; aquesta participació no representa una presència contínua de l'AIPLF als treballs de la Cimera i de les instàncies;
la participació de representants de la CMF i del CPF als treballs de l'AIPLF i de les seves comissions.

Es crea una comissió mixta CPF-AIPLF que es reuneix, com a mínim, dues vegades l'any, a demanda d'ambdues parts, i també una comissió mixta CMF-AIPLF que es reuneix, com a mínim, un cop l'any, a demanda de les parts.

Annex 3

(vegeu articles 3, 4 i 5)

Presència del secretari general, l'administrador general i els altres operadors directes i reconeguts a les instàncies de la Francofonia i al Consell d'Administració de l'Agència

El secretari general participa, de ple dret, en els treballs de totes les instàncies de la Francofonia.

L'administrador general participa, de ple dret, a la Conferència Ministerial reunida com a Conferència General o com a Consell d'Administració de l'Agència.

Cimera i Conferència Ministerial

L'administrador general i els operadors directes i reconeguts participen als treballs de la branca de cooperació.

A iniciativa del secretari general, l'administrador general assisteix als treballs relatius als altres punts inscrits a l'ordre del dia.

Consell Permanent de la Francofonia

L'administrador general i els operadors directes i reconeguts assisteixen a tots els punts inscrits a l'ordre del dia.

Consell d'Administració de l'Agència

L'administrador general assisteix, de ple dret, a tots els punts inscrits a l'ordre del dia del Consell d'Administració de l'Agència. La resta d'operadors no hi estan representats.

Annex 4

(vegeu article 4)

Modalitats de funcionament de la Conferència Ministerial

La Conferència Ministerial es reuneix una vegada l'any. En cas d'urgència pot reunir-se en sessió extraordinària, a petició -adreçada al seu president- d'un mínim de deu dels seus membres i per convocatòria del secretari general.

La presideix el ministre d'Afers Exteriors o el ministre responsable de la Francofonia del país que acull la Cimera,

un any abans i un any després d'aquesta Cimera.

La Conferència Ministerial adopta el seu reglament intern.

Les decisions de la Conferència Ministerial es prenen per consens, sempre que sigui possible. En cas de votació, cada membre disposa d'un vot i les decisions es prenen per majoria de 9/10 dels membres presents i votants. L'abstenció no es considera un vot.

Annex 5

(vegeu article 5)

Modalitats de funcionament del Consell Permanent

El Consell Permanent es reuneix, com a mínim, dues vegades l'any, per bé que el seu president el pot convocar en cas de necessitat o a petició de les dues terceres parts dels membres.

El Consell Permanent determina el lloc i la data de la reunió següent.

El Consell Permanent pren les decisions per consens, sempre que sigui possible. En cas de votació, cada membre disposa d'un vot i les decisions es prenen per majoria de 9/10 dels membres presents i votants. L'abstenció no es considera un vot.

Annex 6

(vegeu article 14)

Modalitats de funcionament de la Conferència General de l'Agència de Francofonia

La Conferència Ministerial es reuneix, en qualitat de Conferència General de l'Agència, com a mínim un cop l'any.

En cas d'urgència, la Conferència General es reuneix en sessió extraordinària, a petició -adreçada al president- de la meitat dels seus membres com a mínim.

Pot ser convocada, de manera excepcional, a petició del secretari general de la Francofonia.

La Conferència General adopta el seu reglament intern.

Els procediments de decisió de la Conferència General són idèntics als de la

Conferència Ministerial, que s'estableixen a l'annex 4.

Annex 7

(vegeu article 15)

Modalitats de funcionament del Consell d'Administració de l'Agència de la Francofonia, de la seva comissió de programes i de la seva comissió administrativa i financera

El Consell d'Administració es reuneix, com a mínim, un cop l'any, en la data que fixa el mateix Consell o a petició -adreçada al president- d'almenys una tercera part dels membres.

Fixa el lloc i la data de la reunió següent.

El Consell d'Administració adopta el seu reglament intern.

Sempre que sigui possible, totes les decisions del Consell d'Administració es prenen per consens.

En cas de votació, cada membre disposa d'un vot i les decisions del Consell d'Administració es prenen per majoria de 9/10 dels membres presents i votants. L'abstenció no es considera un vot.

El secretari general no té dret de vot.

Comissions de Programes

1. El Consell d'Administració constitueix, en el seu si, una Comissió de Programes oberta a tots els membres.

2. La Comissió de Programes s'encarrega principalment d'ajudar el Consell d'Administració a definir la naturalesa de les operacions de l'Agència i els mitjans d'execució del programa de treball.

3. En aquesta perspectiva, examina i opina sobre els projectes que l'administrador general presenta en la seva tasca de concepció de les accions de l'Agència i examina els projectes que aquell hagi creat.

Comissió Administrativa i Financera

1. El Consell d'Administració constitueix, en el seu si, una Comissió Administrativa oberta a tots els membres.

2. La Comissió Administrativa i Financera ajuda el Consell d'Administració a controlar la gestió administrativa i financera de l'Agència; en aquest sentit, aconsella l'administrador general pel que fa a l'aplicació de les disposicions del reglament financer.

3. Per dur a terme la seva missió, la Comissió s'encarrega, en especial, de les funcions següents:

- a) examinar les previsions pressupostàries que elabora l'administrador general;
- b) controlar l'execució dels pressupostos de l'Agència, i en especial examinar les transferències de crèdit de partida a partida i els abonaments al fons de reserva;
- c) prendre coneixement dels informes del censor de comptes i del controlador financer;
- d) estudiar el barem de les contribucions;
- e) examinar l'escala de les remuneracions del personal de l'Agència i també les disposicions de l'estatut i del reglament del personal, quan aquestes tenen incidències financeres;
- f) aconsellar l'administrador general sobre el dipòsit i la inversió dels fons;
- g) redactar el projecte de contracte de l'administrador general.

Modificacions administratives necessàries

A. El secretari general de la Francofonia

1. Durada del mandat: 4 anys

El mandat es pot renovar.

2. Procediment de nomenament

Candidatures oficials presentades pels caps d'Estat o de Govern.

Una única candidatura per estat membre.

Dipòsit de les candidatures prop del president en exercici de la Cimera (Benín) abans del dia 1 de setembre de 1997.

Elecció a la Cimera de Hanoi.

Els candidats al càrrec de secretari general no poden ser candidats al càrrec d'administrador general.

3. Mitjans d'acció

Amb la seva decisió a Cotonou, els caps d'Estat i de Govern, en crear el càrrec de secretari general de la Francofonia, van manifestar el desig "d'una acció política de la Francofonia més visible, més creïble i més respectada".

Per permetre al secretari general dur a terme les importants missions que li siguin encarregades, és necessari posar a l'abast "els mitjans necessaris per a la seva acció".

Per consegüent, els serveis del nou secretari general de la Francofonia poden ser els següents:

1. el Gabinet del secretari general;
2. la Secretaria de les Instàncies;
3. una cèl·lula que s'encarrega de la prevenció de conflictes i l'observació d'eleccions;
4. una cèl·lula d'anàlisi, de coordinació dels operadors i d'avaluació.

El Gabinet del secretari general

Restringit, per bé que d'un nivell alt, li permetria rodejar-se d'alguns consellers que s'encarregarien, en especial, de l'anàlisi política, de preparar i seguir les seves missions, les seves intervencions i les seves relacions amb els mitjans de comunicació.

El Gabinet també s'encarregaria de les relacions polítiques del secretari general de la Francofonia amb els estats membres i amb les organitzacions internacionals.

Les instàncies votarien un conjunt pressupostari que permetria al secretari general reclutar el personal que li fos necessari. El secretari general tindrà plena llibertat pel que fa a l'elecció i a les condicions de contractació dels membres del seu Gabinet.

La Secretaria de les Instàncies

Aquesta unitat administrativa, ja existent a l'Agència, es podria transferir prop del secretari general. S'encarregaria de preparar i desenvolupar els treballs i de seguir totes les instàncies de la Francofonia, i també totes les comissions o tots els comitès procedents d'aquestes comissions.

Una cèl·lula de prevenció dels conflictes i d'observació de les eleccions

Aquesta unitat administrativa seria responsable, sota l'autoritat del secretari general, dels expedients relatius a la prevenció dels conflictes i a la preparació dels expedients relatius a les missions d'observació d'eleccions.

Una cèl·lula d'anàlisi, de coordinació i d'avaluació

Aquesta unitat donaria suport al secretari general de la Francofonia, no només pel que fa al seu mandat polític, sinó també per al seu mandat d'harmonització, coordinació i avaluació de les accions dels operadors. Els treballs d'aquesta cèl·lula haurien de permetre al secretari general de disposar de les anàlisis necessàries "per a una millor harmonització de la promoció dels interessos de la Francofonia i de la seva acció multilateral". Aconsellaria el secretari general pel que fa a les qüestions relatives al Fons Multilateral Únic.

Aquesta cèl·lula s'encarregaria, en especial, de la preparació i del seguiment dels treballs del nou Consell de Cooperació al qual participaran, sota la presidència del secretari general de la Francofonia, l'administrador general de l'Agència i els responsables dels operadors reconeguts per la Cimera.

4. Finançament

La Secretaria de l'Agència, atès l'estat de les propostes del Comitè de Reflexió, i sens perjudici de precisions complementàries, calcula, per a 1998, en prop de 25 MF el cost del funcionament de la nova Secretaria General i el de les instàncies i els comitès procedents d'aquestes comissions.

El cost va ser de 14 MF el 1997.

El Comitè de Reflexió proposa que el pressupost relatiu a la nova Secretaria General i a les instàncies de la Francofonia s'asseguri mitjançant una sostracció d'un 5% sobre el conjunt de les contribucions al Fons Multilateral Únic.

B. L'administrador general

1. Durada del mandat: 4 anys.

El mandat pot ser renovat.

2. Procediment de nomenament

1. Candidatures oficials presentades pels estats membres.

2. Una sola candidatura per estat membre.

3. Dipòsit de les candidatures prop del president de la Conferència Ministerial (Vietnam) abans del dia 1 de setembre de 1997.

4. Les candidatures es lliuren al secretari general de la Francofonia tan bon punt és elegit.

5. El secretari general de la Francofonia proposa el nomenament de l'administrador general a la Conferència Ministerial reunida en Conferència Ministerial que actua com a Conferència General de l'Agència, com a molt tard, un mes després de la Cimera.

6. Els candidats al càrrec d'administrador general no poden ser candidats al càrrec de secretari general.

Mesures transitòries

L'actual secretari general de l'ACCT assumeix el seu càrrec fins a l'entrada en funcions del nou secretari general de la Francofonia i del nou administrador general de l'Agència, amb motiu de la Conferència Ministerial ordinària prevista durant el primer trimestre de 1998, per informar de l'exercici del seu mandat i per tal que no s'interrompi el funcionament administratiu.

Els directors generals, els mandats dels quals finalitzen el desembre de 1998, i que poden veure modificat el títol de la seva funció, conserven tots els drets adquirits en el moment de ser designats i fins a la fi del seu mandat.

El controlador financer de l'ACCT, el mandat del qual finalitza el desembre de 1997, serà prorrogat fins el 28 de febrer de 1998 per tal que lliuri el seu informe al Consell d'Administració previst, com a molt tard, al febrer de 1998.

El Consell d'Administració de l'Agència següent a la Cimera de Hanoi nomenarà un nou controlador financer, que ocuparà el seu càrrec a comptar del mes de març de 1998.

Estats i Governos membres de l'Organització Internacional de la Francofonia

Situació el 23 d'abril del 2004: 51 estats i governs membres o membres associats, 5 estats observadors

Membres

Participant	Data d'adhesió
Bèlgica	març 1970
Benín	març 1970
Bulgària	desembre 1993
Burkina Faso	març 1970
Burundi	març 1970
Cambotja	desembre 1993
Camerun	desembre 1991
Canadà	març 1970
Cap Verd	desembre 1996
Comores	desembre 1977
Comunitat francesa de Bèlgica	març 1980
Costa d'Ivori	març 1970
Djibouti	desembre 1977
Dominica	desembre 1979
Egipte	desembre 1983
França	març 1970
Gabon	març 1970
Guinea	desembre 1981
Guinea Bissau	desembre 1979
Guinea Equatorial	desembre 1989
Haití	març 1970
Laos	desembre 1991
Líban	juny 1973
Luxemburg	març 1970
Madagascar	desembre 1989
Mali	març 1970
Marroc	desembre 1981
Maurici	març 1970
Mauritània	març 1980
Moldàvia	febrer 1996
Mònaco	març 1970
Níger	març 1970
Nouveau-Brunswick (Canadà)	desembre 1977
Quebec (Canadà)	octubre 1971
República centreafricana	octubre 1973
República del Congo	desembre 1981
República Democràtica del Congo	desembre 1977
Romania	desembre 1993
Rwanda	març 1970
Saint Lucia	desembre 1981
Sao Tomé i Príncipe	desembre 1995
Senegal	març 1970
Seychelles	juny 1976
Suïssa	febrer 1996
Togo	març 1970
Tunísia	març 1970
Txad	març 1970
Vanuatu	desembre 1979
Vietnam	març 1970

Membres associats

Participant	Data d'adhesió
Albània	setembre 1999
Macedònia	setembre 1999

Observadors

Participant	Data d'adhesió
Eslovàquia	octubre 2002
Eslovènia	octubre 1999
Lituània	octubre 1999
Polònia	octubre 1997
República Txeca	octubre 1999

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la creació de la Unió Llatina i de ratificació de l'esmena a l'article XIII del Conveni per a la creació de la Unió Llatina

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 de juny del 2004 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la creació de la Unió Llatina i de ratificació de l'esmena a l'article XIII del Conveni per a la creació de la Unió Llatina

Els pobles de llengües romàniques són d'origens molt diversos, però comparteixen un patrimoni lingüístic i un sistema de referències històriques i culturals. Per tant, és natural que aquesta família, tot i que dispersa i diversificada, es dotés d'una institució dedicada a promoure i difondre l'herència comuna i les identitats del món llatí amb l'adopció, el 15 de maig del 1954, del Conveni per a la creació de la Unió Llatina.

El Conveni de la Unió Llatina va néixer amb la vocació d'integrar tots aquells països que responen a criteris lingüístics i/o culturals a més de criteris polítics basats en els principis de pau i justícia social, respecte a la dignitat i a la llibertat de la persona humana així com a la independència i a la integritat de les nacions.

Els àmbits d'actuació principals de la Unió Llatina són la promoció de les cultures llatines, la promoció i l'ensenyament